

altsaa meget henstille, at et saadant Lovforslag bliver fremsat i denne Vinter. Jeg skal ikke modsætte mig, at Udstykningsforeningerne arbejder Side om Side med Staten og altsaa faar rentefri Statslaan, men jeg tror ikke, de vil være i Stand til at løse Opgaven og ordne de mange Forhold der foreligger i Øjeblikket.

P. Munch: Den Tale, det ærede Medlem Hr. Holstein forleden holdt her i Salen, er siden blevet forkyndt som et Udtryk for den højeste konservative Visdom, og jeg har det Indtryk, at det ærede Medlem fristes til selv at opfatte den saaledes. Han har jo siden flittigt fortsat med Artikel efter Artikel i den konservative Presse, og disse Artikler er med passende Højtidelighed blevet offentliggjort ikke blot i det Blad, det ærede Medlem betegner som de Konservatives Hovedorgan, men i alle de Aviser, som det konservative Parti glæder sig ved her i denne By. Det ærede Medlem har dernæst fortsat i Dag, og ligesom han har rettet sit kraftigste Skyts mod mig dels i sin foregaaende Tale og dels i denne Samling af Avisartikler, saa har han i Dag rettet dette Skyts mod det ærede Medlem Hr. Rode. Jeg er nu lidt bange for, at det ærede Medlem ved den Maade, hvorpaa den konservative Presse modtager ham, skal blive fristet til at gøre sig lidt for store Tanker om Virkningen og Betydningen af det Arbejde, han i saa Henseende har foranstaltet. De Konservatives Vej til Ros og Magt er i denne Tid den at gaa saa kraftigt løs paa det radikale Venstre som paa nogen Maade muligt, og kan man, saaledes som det ærede Medlem i sit Ordvalg, paa det nøjeste efterligne det Blad, han betegner som det konservative Partis Hovedorgan, saa er denne Vej til Ros og Magt en meget let Vej for konservative Politikere. Jeg er derfor bange for, at den Virkning, han i saa Henseende opnaar, skal stige ham en lille Smule til Hovedet. Jeg tør ikke sige, om det vil lykkes hans Parti at gøre ham til en stor Mand indenfor dette Parti; men jeg føler mig overbevist om, at skal det lykkes, maa det gøres en lille Smule langsommere, end man i Øjeblikket bestræber sig for at gøre det, thi da vil det være nødvendigt for det ærede Medlem at erhverve nogle Betingelser som Grundlag derfor, som han foreløbig ikke har erhvervet. Det forekommer mig, at det ærede Medlem i sine Taler viser en altfor stor Brist med Hensyn til at drage logiske Slutninger af de Præmisses, han stiller op, men dernæst ogsaa, at det ærede Medlem bygger paa altfor ringe Viden om de Ting, han taler om. Jeg kan ikke nægte, at det,

naar jeg har hørt ham her og læst hans Artikler, forekommer mig, at hans Viden om de paagældende Spørgsmaal staar i et omvendt Forhold til den Frejdighed og Selvsikkerhed, hvormed han fremsætter sine Bemærkninger. Det ærede Medlem bygger paa, hvad han har hørt i en Privatsamtale med en dansk Diplomat i Aaret 1915. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem allerede paa det Tidspunkt var begyndt at udvikle det private Diplomati, som han nu er saa stolt af. Men jeg føler mig ikke overbevist om, at han har faaet den rette Mening ud af de med den paagældende Diplomat førte private Samtaler, som han nu fremdrager for Offentligheden. Eller det ærede Medlem bygger paa, hvad en eller anden anonym Søofficer har sagt til ham, ligeledes i private Samtaler, uden Hensyn til, om disse Udtalelser falder sammen med Marineledelsens kendte Standpunkt. Eller det ærede Medlem bygger endelig paa en Avisnotits i et fremmed Blad, hentet fra og handlende om et Møde, til hvilket Pressereferenter ikke havde Adgang. Alt dette er for svagt et Grundlag til at bygge sin Viden paa, naar man træder frem i den Førerrolle, som det ærede Medlem stræber at spille, indenfor sit eget Parti i det mindste.

Jeg skal vende mig til nogle af de Udtalelser, som det ærede Medlem her har fremsat. Han beskæftigede sig meget med Spørgsmaalet om Folkenes Forbund og byggede netop sin Fremstilling af, hvad der var foregaaet under Forhandlingerne i Paris i 1919, paa den omtalte Bladnotits. Det ærede Medlem interesserer sig jo meget for denne Forhandling i Foraaret 1919. Han var opfyldt af megen Ringeagt overfor den Maade, hvorpaa det danske Standpunkt ved den Lejlighed var blevet lagt frem. Jeg tør maaske gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han glemte, at det ikke udelukkende var mig, der ved den Lejlighed havde Adgang til at fremlægge det danske Standpunkt. Men det ærede Medlem førte sit Skyts frem mod mig. I denne Forbindelse maa han jo vide, at de Kugler, som han skyder, ogsaa rammer den højtærede Statsminister, og det er jo ikke Hensigten. Det ærede Medlem vil aldeles ikke skyde paa den højtærede Statsminister. Tværtimod. Det ærede Medlem regner sig selv til den konservative Prætorianerkohorte, der i dette Øjeblik danner Kreds om den højtærede Statsminister for at beskytte ham, hvor han maatte gaa, men ogsaa bestræber sig for at vise, hvilke Veje han skal vandre. Det ærede Medlem har for øvrigt haft nogen Lejlighed til at faa mere Besked om, hvor-